

kommune. Tidligere var det sådan, at selv om den ene kommune måske brugte lidt for meget, brugte en anden kommune lidt mindre, og så gik det hele op. Det, man mistede på karrusellerne, tjente man ind på gyngerne. Men sådan er det ikke længere. Nu kigger man nidkært på det.

Jeg er interesseret i at høre – og det tror jeg mange er – om finansministeren kan sige: Vi vil ikke vurdere kommunerne individuelt, men vi kigger mere bredt på det. Det ville da være en interessant oplysning at få frem, for det, man kan læse i brevet fra Erik Fabrin, er, at ude i kommunerne oplever man det som en meget stram styring og et individuelt angreb og også et brud på den kommuneaftale, der er indgået. Man opfatter det også som helt uforståeligt, at anlægsområdet bliver draget ind, for netop fordi der er et så stort behov på det område, virker det malplaceret og som et brud på den aftale, der er lavet.

Kl. 14:11

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ministeren.

Kl. 14:11

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jamen regeringen er ikke på nogen nidkær jagt efter den enkelte kommune. Regeringen har grundlæggende en aftale med alle kommunerne under et, og regeringen ønsker under et at fastholde kommunerne under et på, at de respekterer de budgetter, der er lagt frem, altså summen af de 98 kommuners budgetter. Hvis det sker, er regeringen glad, og hvis det så dækker over, at en kommune har en højere anlægsaktivitet end den, der egentlig var budgetlagt, og en anden kommune har en lidt lavere aktivitet, jamen så fred være med det.

Det, regeringen har sagt, er, at hvis kommunerne under et kommer ud af 2008 med et yderligere skred på driften end den næsten en milliard, der allerede er skredet ud over det, vi har aftalt, og med et yderligere skred på anlægssiden – så vil regeringen drage den enkelte kommune til ansvar for sit eget regnskab. Men der er masser af plads til solidaritet kommunerne imellem, og der er masser af plads til, at Aalborgs borgmester tager fat i alle sine gode kolleger uanset deres partifarve og siger: I Aalborg har vi været flinke i 20 år, nu er det altså jeres tur til at vise lidt medlemsmæssig solidaritet.

Jeg er i øvrigt enig i, at vi har et ekstraordinært højt niveau, for det er jo årtiers forsømmelser i investeringer i folkeskolen, der skal dæk-

kes. Det er hverken fra 2001 eller 5 år tidligere. Det er jo en trend, der går flere årtier tilbage, der skal brydes, og det er præcis også derfor, vi har et meget højt anlægsniveau, som i år altså er 2 mia. kr. eller 13 pct. højere end sidste år.

Kl. 14:13

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til finansministeren og tak til hr. Rasmus Prehn. Vi går videre til næste spørgsmål, som er stillet til justitsministeren af hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 683

2) Til justitsministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvad er ministerens syn på at lade køre-hviletids-reglerne gælde også for taxa-chauffører og for buschauffører, der kører ruter, som er mindre end 50 km lange?

Skriftlig begrundelse

Foruden hensynet til den enkelte chaufførs arbejdsmiljø er der også et stort hensyn til at taxa-passagerer ikke skal køres af chauffører, som er meget trætte, fordi de har kørt i op til 17 timer. I dag er der køre- og hviletidsregler, hvis man kører lastvogn eller en busrute på over 50 km. Det virker forkert og farligt, at reglerne ikke gælder f.eks. for bybusruter, der er under 50 km, selv om chaufførerne også her naturligvis trættes af mange timers kørsel i træk.

Første næstformand (Svend Auken):
Justitsministeren.

Kl. 14:13

Justitsministeren (Lene Espersen):

Køre-hviletids-reglerne, der er fastsat af EU, er primært møntet på lastbil- og bustransport, der strækker sig over længere afstande og typisk over flere dage. Personbiler, herunder taxaer, er slet ikke omfattet af reglerne, og buschauffører, der kører ruter på højst 50 km, er også undtaget.

Jeg har ved flere lejligheder tilkendegivet over for Folketinget, at jeg ikke finder, at køre-hviletids-reglerne er egnede til at finde anvendelse på de korte busruter, herunder bybusdrift. Jeg kan henvise til mit svar af 16. januar 2007 på spørgsmål nr. S 107 fra Folketingets Retsudvalg og også til den tale, jeg holdt under førstebehandling af beslutningsforslag nr. B 65 den 8. februar 2007.